

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Diatribai De Primis Veteris Frisiae Apostolis, Sive
Dissertationes, quibus eoru[m] anni, actus, res,
personae, loca, tempora in eorundem actis occurrentia,
discutiuntur, illustrantur, erroresque ab ...**

Bosschaerts, Willibrord

Mechliniae, 1650

107. De morbo & morte Pipini. Examinatur Marcellinus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10958

DE PRIMIS VETERIS FRISIÆ APOSTOLIS
causam transponendæ cathedræ ventilasse inque finem
perduxisse. Non infrequens fuit eiusmodi facultates
à summis Pontificibus honorabilioribus Episcopis con-
ferri in vsum Ecclesiæ, vt in Wilfrido etiam sumus exper-
tis uprà.

DISSERTATIO CVII.

De morbo & morte Pipini. Examinatur
Marcellinus.

Nno 714. Pipinus Princeps in lethalem morbum incidit eodēque anno suo obedit fato. De his Marcellinus: *Cumque in Monasterio Werdensi vite celestis institutio quotidianum sumeret incrementum contigit anno ab incarnatione Domini 714. Pipinum de Herstallo strenuum Principem & Maiorem Domus Francorum dolentem super innocente morte sanctissimi Lamberti Tungrensensis Episcopi ad mortem agrotare. Accersitusq; S. Swibertus egregius Pontifex ad visitandum eum per nobiles viros perrexit prius cum Willeico & Theodorico discipulis suis Coloniam ad Plectrudem illustrem Ducissam Lotharingia seu Austrasiorum consilium ab ea exoptens quidnam facere deberent. Quæcum religiose suscipiens & tractans, tandem retento Colonia pio Willeico presbytero S. Swiberti apud se causa deuotionis & consolationis (erat enim fœlix Willeicus Euangelicus sacerdos) misit S. Swibertum & Agilolphum Coloniensem Archiepiscopum cum plerisq; alijs Prælatjs ad Pipinum Principem coniugem eius ad informandum eum, si obiret, ne illustres legitimis suis filios Drogonem Ducem Campania, Grimoaldum Maiorem Domus Childeberti Regis Francia exheredaret, heredem scri-*
beret

bendo *Carolus Martellus* illegitimum ex *Alpaide* pellice genitum in detrimentum & damnationem animæ suæ & in confusionem sui & totius Ecclesiæ, atque in scandalum suorum Primatum & subditorum. Et quia *S. Lambertus* Episcopus eundem *Pipinum* de illicito connubio *Alpaide* increpauerat, Martyrium subiit. Venientes igitur præfati Pontifices *Ioppiliam* ad egrotantem Principem *Pipinum*, benigne ab eo suscepti sunt. Qui ipsum consolantes & ad tolerantiam aduersitatum temporalium & infirmitatum corporalium confortantes, aiebant quod Deus electis suis iter asperum facit, ne dum delectarentur in via, obliuiscerentur eorum quæ sunt in patria. Tandem nactus oportuno tempore & congruo inter cætera pro salute & remedio animæ suæ, causam pro qua venerant, ei deuote & salubriter Pontifices exponentes, & de illicito matrimonio increpantes, statim cum indignatione repulsam patiebantur. *Alpais* vero Legationem sanctorum Pontificum sciscitans & comperiens, irata valde Pontifices abire celeriter præcepit: & ipsa interpellans impetrare pro *Carolo Martello* filio suo apud *Pipinum* impetravit cuncta pro eodem filio suo qua petierat. *Pipinus* vero eodem anno moriens eundem *Carolus Martellus* suorum Principatum reliquit heredem. Quod cernentes præfati Pontifices in gloriam & tristes *Coloniæ* redierunt enarrantes præclara *Plectrudi* omnia, qua gesta erant in *Ioppilia* à *Pipino* consolantes eam & ad tolerantiam patientia animantes. Hæc ille.

Quod ait, *Dolentem super innocente morte S. Lamberti &c.* Non grauatè assentior; iugiter illi obuersabatur innoxius sanguis effusus & magis in extremis vitæ quibus videbat *Lambertum* à subditis feruentissimè coli.

Cæterum *Alpaide* usque in finem *Pipino* conuixisse, cum eo moriente versatam, legationem & postulatam *Plectrudis* impediuisse &c. non recipio. Vide sis supra *Dissertatio. 92.* in qua demonstrauimus *Pipinum* ablegatam meretrice deinceps usque ad extremum cum *Plectru-*

de in iure coniugij perseuerasse. Quæ sententia confirmari potest primo, quod moriente Pipino ipsius thesauros obtinuerit, seruauerit: quod Theobaldum nepotem Maiorem domus crearit, aut in eo confirmare & stabilire conata sit, cum eo Principatum vsurparit: quod Martellum priuignum carceri manciparit, bella pro nepote gesserit, quomodo hæc valeret Pletrudis aut ausa fuisset mulier abiecta & 28. fere annis repudiata? quomodo hæc non deuenissent potius ad Alpaidem, si rot annis Pipino cohabitasset, in compossessione omnium iurium fuisset? Ad reliqua discutienda sit

DISSERTATIO CVIII.

Reijcitur Marcellinus.

Vdiuimus intonantem Marcellinum non S. Marcellinum: *Ne illustres legitimos suos filios Drogonem Ducem Campania, Grimoaldum Maiorem domus Childerici Regis Francia, exheredaret, heredem scribendo Carolum Martellum illegitimum &c.*

Sub ærato mendosum tinnit auro. Eundem semper obtinet Marcellinus, scilicet filios Pipini Drogonem & Grimoaldum patri morienti superstites esse, pro ijs Pletrudem intercedere. Hoc præ se ferunt & volunt verba textus; Quomodo enim aliàs hæredes inscribi vel exscribi possent? sicut etiam clarissimus Baronius ad annum 698. ex hoc eodem textu intelligit Drogonem patri superesse contra Sigebertum cōtrarium asserentem. Sed omnino extra verum est Drogonem & Grimoaldum